

O testach zgodności dla rozkładu Rayleigha

Procedury weryfikujące hipotezę o rozkładzie Rayleigha były opisane w pracach [1], [2], [3]. W pracach [4], [5], [6] podano konstrukcję testów zgodności dla rozkładów ciągłych, spełniających pewne warunki regularności. Konstrukcja ta bazuje na charakteryzacjach rozkładów ciągłych w terminach momentów statystyk porządkowych i wartości rekordowych. W referacie podamy postacie tych testów dla rozkładu Rayleigha. Symulacyjne porównania mocy tych testów i testów wcześniej rekomendowanych będą również przedstawione.

Literatura

- [1] K. Auinger, *Quasi goodness of fit tests for lifetime distributions*, *Metrika* 37 (1990), 97–116.
- [2] J. D. Castillo, P. Puig, *Testing departures from gamma, Rayleigh and truncated normal distributions*, *Ann. Inst. Statist. Math.* 49 (1997), 255–269.
- [3] S. Meintanis, G. Iliopoulos, *Tests of fit for the Rayleigh distribution based on the empirical Laplace transform*, *Ann. Inst. Statist. Math.* 55:1 (2003), 137–151.
- [4] K. Morris, D. Szynal, *Goodness-of-fit tests based on characterizations in terms of moments of order statistics*, *Appl. Math.* 29:3 (2002), 251–283.
- [5] K. Morris, D. Szynal, *Goodness-of-fit tests using dual versions of characterizations via moments of order statistics*, *J. Math. Sci. (N.Y.)* 122:4 (2004), 3365–3383.
- [6] K. Morris, D. Szynal, *Goodness-of-fit tests via characterizations*, *Int. J. Pure Appl. Math.* 23:4 (2005), 491–555.